

פניני חג השבועות

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, חג השבועות תשע"ג

בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, רבש"ע מה לילוד אשה בינינו? אמר להם לקבל את התורה בא. אמרו לפניו חמדה גנוזה וכו' ואתה מבקש ליתנה לבשר ודם, אמר לו הקב"ה למשה החזר להם תשובה וכו', אמר לפניו, רבש"ע תורה שנתת לי וכו' כלום יצה"ר יש ביניכם (גמ' שבת פ"ח ע"ב). ולכאורה קשה, מדוע רק אז נזכרו מלאכי השרת לבקש התורה ולא קודם לזה, אולם י"ל, דאה"נ דהמלאכים הבינו שאינם יכולים לקבל התורה כי לתורה צריך גם גשמיות, וע"כ לא בקשו התורה, אולם כשעלה משה למרום וארבעים יום ולילה לחם לא אכל ומים לא שתה, אז ראו שאף ללא גשמיות גם שייך לקבל התורה, וא"כ צריכים הם לקבל התורה, וע"כ השיב להם משה לבסוף, כלום קנאה יש ביניכם, כלום יצה"ר יש ביניכם, שאע"פ שלחם לא אכל ומים לא שתה, אבל התכונות שיש לכל אדם גם אצלו יש, וע"כ הוא צריך לקבל התורה.

ובזה יובן הא דבעצרת הכל מודים דבעינן נמי לכם, היינו משום דכל מה שזכה לקבל משה התוה"ק הוא משום שלתורה צריך גם גשמיות וע"כ בעינן לכם.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

חייב אדם לטהר עצמו ברגל (ראש השנה ט"ז) ולילך לטבול, ומכל שכן ברגל הזה שבו טבלו את עצמם כל עם ישראל בציווי השי"ת, כמו שנאמר (שמות י"ט - י"ז) "לך אל העם וקידשתם", ובזוהר (אמור צ"ז - ב') משמע לטבול קודם עלות השחר לאחר שלמדו כל הלילה, וכן הוא המנהג בארץ ישראל, מכל מקום נראה לי לטבול גם כן בערב הרגל שיטהרו בכניסת הרגל, וגם זכר לאבותינו שטבלו בערב הרגל קודם שקיעת החמה כדמשמע פרק רבי עקיבא (שבת פ"ו) דאיתא שם, והוא טבולי יום ניהו וכו'.

(השל"ה הקדוש זיע"א)

איתא בכתבי האריז"ל שבכל זמן מהזמנים כגון פסח, שבועות וסוכות הוא נעשה בכל שנה, כשבא זמן הנ"ל נעשה כמו שהיה בפעם הראשון, בפסח הוא יציאת מצרים, ובשבועות מקבלים את התורה, וכן בכל זמן, ולהבין איך מקבלים התורה בכל שבועות, והלא כבר ניתנה, י"ל על פי מה שארז"ל (תנחומא יתרו, ז') בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים כיום שניתנה, ואת זה צריך לקבל עליו בכל שבועות.

(מאור עינים זיע"א)

מי שלא ישן בליל שבועות כלל ועיקר, ויהיה עוסק בתורה הקדושה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק, והוראות הוויות האדם הוא בלילה הזה.

(האר"י הקדוש זיע"א)

וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק

רמז בזה שאם האדם מנענע עצמו "וינועו" בתפילה ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא מחמת שבאמת לבו בוער לה', אז סימן הוא ש"ויעמדו מרחוק" שהוא עדיין מרוחק מהש"ת.
(הבעש"ט הקדוש זיע"א)

נעשה ונשמע אמרו כאחד

הכוונה היא שבני ישראל אמרו "נעשה ונשמע" באותה התלהבות ודביקות ומסירת נפש שאומרים "שמע ישראל ד' אלקינו ה' אחד", וזהו נעשה ונשמע אמרו כאחד, כמו תיבת אחד שבפסוק שמע ישראל.
(הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זיע"א)

זמן מתן תורתינו

לבאר מה שאנו אומרים בנוסח התפילה "זמן מתן תורתינו", והיה די לומר "מתן תורה" מהו "תורתנו", ונראה דהאמת כל אחד מישראל לפי תיקון וכשרון פעולתו כן הוא מקבל חלק תורתו, וזהו "מתן תורתנו", שהוא מתן תורה שכל אחד ואחד לפי כשרון מעשיו.
(דעת משה קאזניץ זיע"א)

לא לשוח שיחה בטלה בחג השבועות

בשם מורי נר"ו: צריך להזהר מאד אחר התיקון שעשה בלילה, שלא יפסיק בשום שיחה בטילה עד אחר שאומר במוסף קדושת "כתר", כי אז עולין כל קישוטי הכלה שעשה בלילה, על כן יזהר מאד לטהר מחשבתו עכ"פ עד כתר זה.

(סידור הר"ר שבת)

מסופר: הזדמן המגיד מדובנא זיע"א לביתו של הגר"א מוילנא זיע"א בליל חג השבועות, הגאון ישב ואמר "תיקון ליל שבועות", והוא עסק בלימוד גמרא, שאל אותו הגאון: משום מה אין מר קורא בתיקון ליל שבועות? השיב המגיד כדרכו במשל: מעשה באותו אברך שכל פרנסתו היתה על חמיו, לימים אמר לו חמיו, קח לך ממון ופתח לך חנות, הלך האברך וקנה פרקמטיה ורכש לו חנות, וכשסידר את החנות, שם את כל הסחורה שקנה, בחלון הראווה, תמה חמיו ואמר: לא כך מסדרים חנות, בחלון מספיקות רק כמה דוגמאות והשאר שמים במדפים, ענה האברך: אמנם כן חמי, כל זאת למי שרבה הסחורה, אבל אצלי שמועטה הסחורה, עלי לשים הכל בחלון, כך, המשיך המגיד ואמר: לך הגאון מספיקה דוגמה "תיקון ליל שבועות", כי כן רבה התורה אצלך, משא"כ אצלי שעני בתורה אני, אנוס אני להניח את כל התורה שלי בחלון ולא די בדוגמאות.

שמחה בחג השבועות

ישמח מאד בחג הקדוש הזה ויתעורר על אשר בחסדיו הגדולים נתן לנו את התורה הקדושה.
(סידור החיד"א)